

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 1, lid 1, tweede volzin, van richtlijn 77/249/EEG⁽¹⁾, van de Raad tot vergemakkelijking van de daadwerkelijke uitoefening door advocaten van het vrij verrichten van diensten aldus worden uitgelegd dat een lidstaat bevoegd is de legalisatie van handtekeningen op akten waarbij onroerende zakelijke rechten worden gevestigd of overgedragen, uit te zonderen van de vrijheid van het verrichten van diensten door advocaten, en het verrichten van deze dienst voor te behouden aan notarissen?
- 2) Moet artikel 56 VWEU aldus worden uitgelegd dat het niet in de weg staat aan een nationale bepaling van de lidstaat van inschrijving (Oostenrijk) volgens welke de legalisatie van handtekeningen op akten waarbij onroerende zakelijke rechten worden gevestigd of overgedragen, is voorbehouden aan notarissen, met het gevolg dat de door een in de Tsjechische Republiek gevestigde advocaat in diens lidstaat van vestiging afgegeven verklaring van echtheid van een handtekening niet wordt erkend in de lidstaat van inschrijving, hoewel deze verklaring volgens Tsjechisch recht dezelfde rechtsgevolgen heeft als een officiële legalisatie,

inzonderheid omdat

- a) de vraag van de erkenning van een in de Tsjechische Republiek door een aldaar gevestigde advocaat afgegeven verklaring van echtheid van een handtekening op een verzoek tot kadastrale inschrijving in de lidstaat van inschrijving betrekking heeft op het verrichten van een dienst door een advocaat die inhoudelijk niet mag worden verricht door in de lidstaat van inschrijving gevestigde advocaten, zodat de weigering van de erkenning van een dergelijke verklaring niet onder het beperkingsverbod valt,

of

- b) een dergelijk voorbehoud ter waarborging van de regelmatigheid en rechtszekerheid van akten [Or. 3] inzake rechtshandelingen, en dus om dwingende redenen van algemeen belang gerechtvaardigd is en ook noodzakelijk om dit doel in de lidstaat van inschrijving te bereiken?

⁽¹⁾ Richtlijn 77/249/EEG van de Raad van 22 maart 1977 tot vergemakkelijking van de daadwerkelijke uitoefening door advocaten van het vrij verrichten van diensten (PB L 78, blz. 17).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberste Gerichtshof (Oostenrijk) op
15 juli 2015 — BAWAG PSK Bank für Arbeit und Wirtschaft und Österreichische Postsparkasse AG/
Verein für Konsumenteninformation**

(Zaak C-375/15)

(2015/C 354/15)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberster Gerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: BAWAG PSK Bank für Arbeit und Wirtschaft und Österreichische Postsparkasse AG

Verwerende partij: Verein für Konsumenteninformation

Prejudiciële vragen

- 1) Dient artikel 41, lid 1, juncto artikel 36, lid 1, van richtlijn 2007/64/EG⁽¹⁾ betreffende betalingsdiensten in de interne markt (betalingsdienstenrichtlijn) aldus te worden uitgelegd, dat wanneer een bank in het kader van online bankieren (e-banking) informatie (in elektronische vorm) via de mailbox van een klant meedeelt, zodat deze na het inloggen op de e-bankingwebsite door aanklikken toegang krijgt tot de informatie, deze informatie op een duurzame drager aan de klant wordt verstrekt?

2) Indien de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord:

Dient artikel 41, lid 1, juncto artikel 36, lid 1, van de betalingsdienstenrichtlijn aldus worden uitgelegd, dat in een dergelijk geval

- a) de informatie door de bank weliswaar op een duurzame drager ter beschikking wordt gesteld, maar niet wordt verstrekt aan de klant en hem alleen toegankelijk wordt gemaakt, of
- b) slechts sprake is van het toegankelijk maken van de informatie zonder dat er een duurzame drager wordt gebruikt?

⁽¹⁾ Richtlijn 2007/64/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 betreffende betalingsdiensten in de interne markt tot wijziging van de richtlijnen 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG en 2006/48/EG, en tot intrekking van richtlijn 97/5/EG (PB L 319, blz. 1).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Audiencia Provincial de Baleares (Spanje)
op 16 juli 2015 — Francisca Garzón Ramos en José Javier Ramos Martín/Banco de Caja España de
Inversiones, Salamanca y Soria, S.A. en Intercotrans S.L.**

(Zaak C-380/15)

(2015/C 354/16)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Audiencia Provincial de Les Illes Balears

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Francisca Garzón Ramos en José Javier Ramos Martín

Verwerende partijen: Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A. en Intercotrans S.L.

Prejudiciële vragen

- 1) Is artikel 698, lid 1, van de Ley de Enjuiciamiento Civil [Spaans wetboek van burgerlijke rechtsvordering] verenigbaar met het beginsel van effectieve rechterlijke bescherming dat is neergelegd in artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie ⁽¹⁾, voor zover deze bepaling er zich onder alle omstandigheden tegen verzet dat de rechter die kennis neemt van de gewone procedure waarin nietigverklaring van een executoriale titel wordt gevorderd, bij voorlopige voorziening de schorsing gelast van de hypothecaire executieprocedure die op diezelfde titel berust?
- 2) Indien het antwoord op de eerste vraag bevestigt dat de Spaanse bepaling verenigbaar is met het voornoemde artikel van het Handvest, vloeit hier dan uit voort dat de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie, en wel in het bijzonder het arrest van de Eerste Kamer van 17 juli 2014 (C-169/14) ⁽²⁾, van toepassing is op de onderhavige zaak?

⁽¹⁾ PB 2000, C 364, blz. 1.

⁽²⁾ EU:C:2014:2099.